

Telefonen.

De første telefonapparater ble innkjøpt til Norge i 1875, men først i 1880 ble det opprettet sentraler i Oslo og Drammen, som de første.

Vi lå ikke så svært langt etter her i bygda. I 1894 søkte Dyrkorn, Steine og Jentoft, Ramsvik om statstelefon (rikstelefon) Steine—Ure. Og i 1895 ga herredsstyret konsesjon for 25 år for Vestvågøens Telefonkompani, og påvisse betingelser angående gebyrer. Søknaden var fremsatt av C. M. Johansen, Buøy.

Det var egentlig en sommerdag om bord i Bergenskes gamle «Saturnus», mens den seilte over Vestfjorden, at initiativet til et telefonselskap for Vestvågøy — Buksnes og Hol — ble tatt, idet herrene C. M. Johansen, Buøy og M. Nordahl, Leknes, møttes under deres reise, og telefonsaken ble så brakt på bane. Dette. I samtalen løp nevner Johansen, at der nylig var bygget en ca. 3 kilometer lang telefonlinje mellom Steine (Dyrkorn) og Stamsund (Jørgen Schøning), slik at det pr. tråd kunne føres samtaler mellom disse to forretningskontorer. Samtalen endte med enighet om at der burde søkes om å få bygget en telefonlinje gjennom bygdene Buksnes og Hol, og Nordahl henstillet til Johansen, som den formående mann han var, å sette seg i spissen for dette. Så ble det aksjeinnbydelse og en kapital på 5000 kroner ble forholdsvis snart tegnet. Distriktslæge Oxholm gikk også varmt inn for saken. Nede i Namsos ble der kjøpt stokker til stolper, til en pris av 25 øre pr. stk., og Vesterålskes skip «Vestfjord» (eller var det «Raftsund») fraktet stolpene nordover for en pris av 50 øre pr. stakk. En del av stolpene ble losset i Stamsund, resten i Gravdal. Linjebyggingen ble satt bort på akkord for 2 kroner pr. stolpe; de skulle hentes på lossestedene, transporteres fram og settes opp med et rotfeste på 3 fot. Inkludert i prisen var også strekning av tråden (trådene). Ingen hadde den gang øvelse og erfaring i slikt arbeide. Stolpene ble satt ned hvor det høvde best og avstanden mellom dem var 80—100 meter, noe som senere viste seg å være for stor avstand.

Den første bestyrelse i selskapet var C. M. Johansen, Myklevik, formann, Blix, Svartholt, nestformann, Nikolai Tetlie, Sennesvik og Jørgen Pedersen, Ballstad. Antall abonnenter ved starten var 34, og årskontingenten var for gårdbrukere 12 kroner, for lensmann og lærere 15 kroner og for handelsmenn 20 kroner.

Der meldte seg snart vanskeligheter. Den første vinteren ble linjenettet for en stor del ødelagt på grunn av overisning på trådene, og selskapet måtte oppta et lån for å reparere skadene og få greid ut med en del andre vanskeligheter. Det så en tid nokså ille ut med selskapets økonomi, men en kom over vanskene. Senere ble de gamle linjene modernisert, og nye linjer ble etter hvert bygget, til Våje i 1910, til Uttakleiv og Offersøy i 1913, og selskapets linjenett omspenner nå hele Buksnes og Hol, helt til bygdenes ytterkanter. Leknes var enesentral til i 1905, da der ble opprettet sentral også i Stamsund. Nordahl var fra begynnelsen av bestyrer av Leknes sentral, som var installert i hans hus. Han hadde også oppsynet med linjene og var arbeidsbestyrer i hele 39 år. Sentralen bestyrte han i 42 år.

Selskapets formann var i mange år Ingv. Johansen, Myklevik. Ved dyktig ledelse, så vel administrativt som ute i det praktiske arbeide med linjene, bar det jevnt fremover. Spennet mellom stolpene ble gjort betydelig kortere, til om lag 60 meter, og stolpematerialet av bedre kvalitet, slik at de kunne greie påkjenningen i mange år, opptil 38.

Fra 1. Januar 1940 overtok telegrafverket selskapets abonnentanlegg for en kjøpesum av 22 500 kroner.

Ved Leknes sentral er det nå, 1. Juli 1946, ca. 220 abonnenter, og ved Ballstad sentral 119. — Nåværende bestyrer av rikstelefonstasjonen Leknes er fru Astrid Nordahl. Stasjonen har holdt til i egen gård siden 1946.

Buksnes og Hol var blant de første herreder her nord som fikk lokaltelefon. I dag er det telefonforbindelse til praktisk talt hver eneste gård i disse bygder, og linjenettet er i bra forfatning.

